

Ministeriet medvirkede for nogle år siden til, at der blev sendt oplysende materiale ud til institutionerne om officersuddannelserne, og ministeriet medvirker gerne i et tilsvarende projekt om deltagelsen i militært regi i løsninger af internationale opgaver, såfremt dette måtte ønskes af de involverede organisationer og Forsvarsministeriet.

Spm. nr. S 1758

Til indenrigsministeren (22/2 01) af:
Svend Aage Jensby (V):

»Kan ministeren bekræfte, at bestemmelsen i udlændingelovens § 7 vedrørende meddelelse af opholdstilladelse som flygtning (asyl) er mere vidtgående end Danmarks forpligtelser ifølge konventionen, idet den giver såvel konventionsflygtninge som de facto-flygtninge et egentlig retskrav på opholdstilladelse her i landet, hvis de har Danmark som første asylland?«

Svar (6/3 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, meddeles der opholdstilladelse til personer, der er omfattet af FN's flygtningekonvention af 28. juli 1951 (konventionsflygtninge).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, meddeles der efter ansøgning opholdstilladelse (de facto status) til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 2, giver en subsidiaer beskyttelse i forhold til, hvad der følger af flygtningekonventionen.

Baggrunden for bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 2, er bl.a., at Danmark foruden af FN's flygtningekonvention er forpligtet af andre internationale aftaler til under visse omstændigheder at undlade udsendelse. Det drejer sig bl.a. om FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (torturkonventionen) og Den Europæiske Menneskeretskonvention (EMRK).

Spørgsmålet om, hvilken form for opholdsgrundlag flygtninge skal tildeles i medlemslandene under deres ophold dér, er ikke reguleret nærmere i flygtningekonventionen.

Spm. nr. S 1759

Til indenrigsministeren (22/2 01) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren oplyse, om det kan bekræftes, at intet i flygtningekonventionen forhindrer, at asylansøgere meddeles midlertidig opholdstilladelse?«

Begrundelse

Der henvises til besvarelsen af 16. januar 2001 af spørgsmål nr. S 999.

Svar (6/3 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Flygtningekonventionen indebærer en forpligtelse til at behandle ansøgninger om asyl med henblik på at fastslå, om den enkelte asylansøger er omfattet af konventionens flygtningebegreb i artikel 1 A.

Hvis en udlænding er omfattet af flygtningekonventionen, er Danmark forpligtet til ikke at udsende den pågældende til et land, hvor den pågældende risikerer en af konventionen omfattet forfølgelse, eller til et land, hvor den pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Danmark har med sin tiltræden af FN's flygtningekonvention tillige forpligtet sig til at give flygtninge, de rettigheder, der følger af konventionen. Det drejer sig bl.a. om ret til at modtage undervisning, ret til offentlig understøttelse på lige fod med staternes egne statsborgere og ret til at få udstedt rejsedokumenter.

Spørgsmålet om, hvilken form for opholdsgrundlag flygtninge skal tildeles i medlemslandene under deres ophold dér, er ikke reguleret nærmere i flygtningekonventionen.